

מ"ת 21/3/51124 - יעקב אור (עוצר/אסיר בפיקוח), יצחק חטואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 21-03-51124 מדינת ישראל נ' אור(עוצר/אסיר בפיקוח) וachs'
תיק חיזוני: 236592/2021

מספר בקשה: 131

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים 1. יעקב אור (עוצר/אסיר בפיקוח) 2. יצחק חטואל
(עוצר/אסיר בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

- בקשה לעיון חוזר (הסרת תנאים; קיימת בקשה נוספת להסדרת ענייני המס מול רשות המסים בעכו).
- תקצר הירעה מלתאר השתלשלות הדברים בתיק; אפנה בעניין זה להחלטות מיום 20/4/21 (תשתיית ראייתית לכאורית), 5/9/21 (בקשה לעיון חוזר- עיכובים וחומר ראיות), 16/6/22 (ההחלטה המורה על המרת המעצר המשי' של המבקשים למעצר באיזוק).
- על כל פנים- המבקשים מפרטים כי לאחרונה החלטה המשיבה לפתח בחקירה נגד 'קבוצת הפורעים' (כמכונה בבקשתה); כתוצאה לכך משטרת ישראל עצמה וחרורה בערובה את שלום טדי, שהוא אחד ממובילי כנופיית הפורעים.
- השחרור אליו המבקשים מהו שינוי נסיבות, שיש בו להצדיק ביטול התנאים המגבילים שהוטלו על המבקשים.
- שמעתי היום טענות הצדדים; סבורני כי דין הבקשה להידחות.
- שאלת האכיפה הברנית עלהה בתיק מיום הראשון; מהתחלה הפניטית תשומת לב הצדדים לכך כי מקומה בתיק העיקרי, קטונתי; כב' בית המשפט העליון התייחס לטענות בצורה מפורשת (בש"פ 3385/21 סעיפים 19 ו- 24 ובהמשך בש"פ 4356/21 סעיפים 9 ו- 16).
- בהמשך, הועלתה בקשה שוב ושוב מסגרת תיק זה; ביום 22/5/3 מסגרת דין בבקשתה לפי סעיף 62, קבע כב' בית המשפט העליון, כי נוכח התארכות ההליך, **ונוכח הטענות ממשיות בדבר אכיפה ברנית,** (ראה עמ' 7 רישא בהחלטה), יש **לבחוון** המרת המעצר למעצר באיזוק.
- במסגרת הבדיקה, **חרף תסקרים שליליים נוספים**, ראוי ליתן משקל מכריע להતארכות ההליך ולטענות בדבר עמוד 1

acicfa@barrenit; ראה סעיף 18 להחלטה; חurf רמות סיכון גבוהות, המלצות שליליות, ראויים להעדיין מעצר באיזוק בחלופה משותפת, ביחס למבקשים לעיל.

9. כאמור, ביום 22/6/16 הומר המעצר לאיזוק.
10. מאז המרת המעצר חלפו 40 ימים עד שהונחה בקשה לעיון חוזר. איני סבור כי יש לה מקום.
11. ראשית, טענות האכיפה הברנינית הם שהיו בסיסו הפנימית המבוקשים לבחינה נוספת, והם שהיו הבסיס להמרת המעצר לאיזוק; יש לזכור כי גם התארכות ההליך נבעה מהשלמות חקירה, בגין אותם בני 'כונופיית הפורעים'.
12. כמובן- טענות המבוקשים היום כי היחס לו זכו בני אותה חברה שונה מהותית מהיחס לו הם עצם זכו, כבר נשקלו ושוקללו; אין הם בגדר שינוי נסיבות.
13. שנית- המבוקשים מנסים לבנות אצטלה של 'שמות בלבד'; אלא שלהבדיל מנאשם 3 בפרשה, אשר הוואשם רק בונגע לשמות, ואשר מעטרו הומר ימים ספורים לאחר הגשת כתוב האישום, ובהמשך הוסר גם האיזוק מעליו, האישום המתיחס למבקשים לעיל שונה.
14. המבוקשים כן מואשמים בעבירות נشك; נשק, אשר על פי הנטען בכתב האישום שימש לירוי אחר.
15. אכן, יכול וימצא כי הנشك לא ירה; יכול וימצא כי הנגע הנטען כלל לא נפגע; אלא שלענינו כבר נקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית,DOI בקשר להחיל דין שונה בין מי המואשם בעבירות סמים (כמו משיב 3 או אותו טדי) ובין המואשם גם בעבירות נشك, לרבות שימוש בו.
16. שלישיית- מחדל אינו גורר מחדל; השיקול הוא שיקול מעצר- אבהיר; לפי המוצחר היום, עתיד להיות מוגש כתב אישום נגד אותו טדי, בקשר, למעשה, פער האפליה בין ומי המבוקשים לעיל; הטענה כי זה לא נוצר מערבת מין בשאיינו מינו ומחזרה לאחר גלגול שכבר הסתובב.
17. ביחס למבקשים- אלו היו עצורים סמוך לאחר האירוע; ביחס לטדי- זה לא נוצר בשנה וחצי שלאחר האירוע; כדי להסביר את טדי למעצר נדרשים טעמי קיצון (קונויפ); פני הדברים שונים ביחס למי הנמצא כבר במעצר- המבוקשים.
18. על כן היעדר מעצרו של טדי אינו מחייב את שחרור המבוקשים (וההפליה, כזכור, הובאה בחשבון).
19. רביעית- עיקרון השוויון אינו חזות הכל; "עיקרון השוויון בין נאשמים אינו עיקרון-על (ענין רן, פסקה 3), וככל לא יהיה בידו כדי להכריע את הcpf במקרים שבהם קיימת דרגת מסוכנות גבוהה (בש"פ 2148/7 כנאננה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (14.10.2012)). עם זאת, המذוכר בנתון שראוי להישקל, כאשר על המשקל להיקבע בהתאם לנسبות העניין ולא הרו המשקל שניתן לעקרון השוויון (למשל) בעבירות כלכליות, ממשקל שניתן לו בעבירות של אלימות" (ענין רפייב, פסקה 20).
20. אפליה בין נאשמים אינה בהכרח עילה לשחרור:

"התלבטתי לא מעט בסוגיית ההפלה אך בסופו של דבר אני סבורת כי בנסיבות החריגות לחומרה של המקרה דין ונוכח המסוכנות המובהקת הנגזרת ממעשי האלימות הקשים המיוחסים לעורר, אין בה כדי להכריע את

הכפ". בשי"פ 767/13 גוסлан נ' מדינת ישראל (7.2.2013).

21. "לא בכל מקרה גוברת טענת האפליה על האינטראס הציבורי. יתכו מקרים בהם על אף שחלק מהנאשמים שוחררו לחולפות מעצר, אין בכך כדי להוביל למסקנה כי יש להורות על חלופת מעצר אף ליתר הנאשמים". בש"פ 8347/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016).

22. הבה נזכיר כמה דברים בסיסיים האישום כאן-

מדובר בשני מבקרים-המוואשמים גם בעבירות נשק וגם בעבירות סמים; קיימים סכסוך/איום ברקע (ראה נושא זריקת/או הטמנת הרימון); כלל התסקירים בעניין שני המבקרים היו שליליים; הערכות הסיכון ביחס לשני המבקרים היו הערכות של סיכון גבוה; מערכי הפיקוח לא הרשימו את שירות המבחן; החלופה הוצאה עבור שני המפקחים גם יחד.

ניתן לומר בביטחון, כי אלמלא טענות הפליה, אלמלא התארכות היליך המשמעותית שבאה בעקבותיה, היו המשיבים מצוים עדין מאחריו סורג ובריח.

שימוש באותה טענה בחלווף חדש וחצי מאז המרת המעצר, רק בשל אי המשך מעצר לצרכי חקירה של מי שלא נעצר בשנה וחצי שעובר לווטו מעצר, אינו מצדיק שינוי תנאים.

23. אין לי אלא להפנות לקביעות כב' השופט שטיין בש"פ 4356/21 בעניין המבקרים- "הטענה היחידה שהעלתה העורר ואשר מעלה תהיות לא פשוטות היא זו של אכיפה בררנית. לא הונחה לפני תשתיית עובדתית מספקת כדי להכריע בטענה זו, אך אם נכון הוא שהמשטרה לא עצרה איש מהפורעים אשר הגיעו לבתו של העורר מצוידים באלימות כדי לתקוף אותו ואת שותפיו וליטול מחזקתם את הסמים, הרי שהדבר טוען בדיקה יסודית. באשר למעצרו של אביו של העורר באיזוק אלקטרוני - אין בידי מספיק נתונים כדי לקבוע אם מדובר באכיפה בררנית, אך oczywiście רק את גילו של האב ואת אי-מעורבותו בעבירות שקשרוות לאקדח של העורר וליר מאותו אקדח. כך או אחרת: נאשם או חשוד שמן הדין לעצרו - יעצר; העובדה שנאשם אחר או חשוד אחר, שדיםנו להיות עצור, לא נעצר אינה מהוות עילה לשחרורו אלא, אולי, במקרים קיצוניים של שימוש בויטה לרעה בכוח השarraה של המשטרה או של התביעה (ראו: בש"פ 8477/12 פינиш נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 והאסמכתאות שם (29.11.2012), והשוו: בש"פ 2468/94 כרים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.5.1994))). ברוי הוא, כי המקרה דנן אינם נופל בגדרם של מקרים קיצוניים כאמור."

24. אם הדברים נכתבו לפני השלמות החקירה והכוונה להגיש כתוב אישום, כוחם יפה שבעתיים כו. אני דוחה הבקשה לעיון חוזר אפוא.

25. אשר לבקשתה השנייה- אני מתיר 2 יציאות נוספות, בלויותעו עוזר סРО ומספר שואשר, לגמר נושא חיבור המש מול רשות המסים בעכו; ב"כ המבקר ש 1 יעדכן המועדים הדורשים ויפתחו חלונות מתאימים.

ניתנה היום, ג' אב תשפ"ב, 31 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

